

ÚVOD

Sestra, přítelkyně, soudkyně

Věci teď byly jiné. Už žádné „Lilibet“ sem a „Lilibet“ tam – uvolněná neformálnost dvou sester spojených proti světu. Nyní mezi nimi byla vzdálenost – vymezená a sotva postřehnutelná, ale přesto vzdálenost. Propast se zmenšila, když byly spolu samy. Ale před služebnictvem a dalšími poskoky kolem byly formality nezbytné. Když ostatní nenuceně hovořili o „vaší sestře“, princezna Margaret sama povýšeně vyštěkla: „Myslíte *královnu*.“ Kdysi spolu sdílely ložnici; nyní je oddělovala smečka hlídacích administrativních psů, kteří – od nedávného povýšení princezny Alžběty na královnu – odměřovali každou minutu jejího nabitého programu. Už nepřicházelo v úvahu neohlášené vtrhnutí do místnosti, zvyk, který jejich strýc Louis Mountbatten – válečný hrdina, poradce, intrikán a všeobecný šťoural – shledával nesnesitelným.

Margaret si vybrala svůj okamžik dobře. Toho zimního prosincového dne roku 1952 nová královna prozkoumávala detaily korunovace, než měla zamířit za rodinou do Sandringhamu na každoroční vánoční setkání. Lokaj v červené livreji vedl Margaret

kolem Canalettových obrazů a Gainsboroughova portrétu *Diany a Actaeona* a řádně ji ohlásil před vstupem do okázalého belgického apartmá v Buckinghamském paláci. Pozdravila svou sestru „madam“, než se ostýchavě uklonila a následně políbila Lilibet na obě tváře. Poté se na naléhání své sestry usadila na zlatý hedvábný divan v obývacím pokoji. Byly to bezpochyby sestry – obě v prostých, neokázalých šatech na všední den, které zdobila šňůra perel a dobře vybraná brož. Během dětství je jejich pečovatelé oblékali stejně. Čas od času tento model pokračoval i dál.

Margaret se potřebovala přiznat. Řekla své sestře, že se zamilovala do kapitána letectva Petera Townsenda, bývalého tajemníka jejich otce, který nyní pracoval jako kontrolor domácnosti královny matky, což znamenalo, že byl druhým ve vedení každodenních administrativních záležitostí týkajících se nedávno ovdovělé královny. Vysoký, štíhlý, s pronikavými šedomodrými očima a pevným pohledem byl každým coulem idolem – a navíc skutečným válečným hrdinou. Byl jedním z oněch „nemnohých“ pilotů v bitvě o Británii, kteří zachránili národ před nacistickým vpádem. Jeho modrá uniforma Královského letectva byla ozdobená medailemi, které dosvědčovaly jeho chrabrost.

Po předčasné smrti otce, krále Jiřího VI., v únoru téhož roku Margaret stále více na Townsenda spoléhala, když se snažila vyrovnat se s temnotou, která ji zaplavila. Whisky, prášky, uklidňující prostředky a cigarety na tupou bolest nepomáhaly. Zdálo se, že jedině Peter – konejšivý, klidný, laskavý – jí dokázal zlepšit náladu.

Sdíleli vzájemnou přitažlivost už dlouho předtím, než král zemřel. Jeho smrt je jen více sblížila. V těch dřívějších bezstarostných dnech Margaret Petera často rozesmála a cítila se v jeho blízkosti bezpečně a bezstarostně. Svěřovali se a utěšovali navzájem a nakonec se jejich přátelství stalo něčím více – něčím mnohem více.